

Dejana Nikolić

STROFE

1.

Narežite limunove, kršite jorgovan.
Još jogurta u boju.
Režite krastavac i peršun.
Donesite mi korpu s kajsijama.
Desiće se nešto novo.
Zeleni sjaj u sumrak bogova.

2.

Mistriju u ruke, mudro prase.
Ti ćeš znati da nas spasiš.
Lenja braća umetnici
prikazana su na slici.
Deda je pričao o cvrčku i mravu.
Vidiš, bio je u pravu.

3.

Režemo povrće, meso, najbliže.
Tako se hranimo.
Živimo na ranama.
Pribavljamo siže.
Nije erotično
ako nije neurotično.

4.

Dobar dan deco.
Ja sam vaša učiteljica.
Kao grad na gori.
Gorim i govorim.
Ostaćeš živa
ako ne budeš proždrljiva.

5.

Ne lažem. Al kad moram
umem da zataškam tragove.
Obrišem otiske,
nešto drugo kažem.
Tako čisti svoje ploče
zeleni plišani jastučić.

6.

Hoće li to jednom u vic,
napisano na našim licima,
zasuto blicevima
ko otkopčan šlic?
Vita jela zelen bor
ja ti nudim razgovor.

7.

Ja sam domaćica,
znam šta je teška torba.
Čarape gutaju smeđi sapun,
brdoviti teren u borbi.
Vrela voda, zmija čuvarkuća,
ujeda za ruke, umnožava muke.

8.

Ne, nisam zarazna.
Glupa sam i prazna.
Konačno sam obična,
nemam ništa lično.
To je pravi Božji dar
kada nisi superstar.

9.

Osam sati liči na razmaknut
palac i kažiprst.
Na tačan rakurs.
I, nekako, na krst.
Ostani prisebna,
to je prva zapovest Božja.

10.

Tri sata kaže: Pst!
Stavi crni prst na usne.
Vreme je za počinak,
dugački letnji raspust.
Samo ti leži.
Ništa nije nežnije od truleži.

11.

Gospode, ja sam biće s tremom.
Daj mi da razumem temu.
Gledam u svoj rukopis
ko tele u šarena vrata.
Ja sam biće koje sviće.
Pevam da mi prođe vreme.

12.

Nikada, nikada, nikada.
Kakav blažen hlad
puni duboku kadu.
Odjekuje kao da, da, da.
Ništa, ništa, ništa.
Pa to su večna lovišta.

13.

Pisanje je kao kad voziš auto:
paziš.
Ne skreći mi pažnju.
Smrtne nas vrebaju opasnosti.
Vidiš da sam sama.
Kroz pesmu vozi nas mama.

14.

Nagrađujem kao blagorodno drvo.
Spuštam se na adamsko koleno,
i ono srasta s baštom.
Molim vas posadite.
Znam da teško radite.
Ali prvo hoću maštu.

15.

Ukini reklame, sramote ljudski rod.
Nek prestanu vesti, veliki Gospod
ne muči nečastivim štivom,
ne fascinira scenama iz Pakla.
Kako da se distanciram?
Ružnoća ko izduvni gas otrova nas.

16.

Vaspitanje kaže: ne traži.
Ne gubi na važenju.
Kad hoćeš da ti dete bude zlato.
Ruski aristokrata.
Kao mladi komšija
sa četvrtog sprata.

17.

Vidi, vidi
kako pišu invalidi.
Sakati, kljasti
mi ćemo se spasti.
Milica kaže
da ćemo odrasti.

18.

Čuvam nivo.
Obraćam se na vi.
Ostajem neumoljiva.
Svi, svi, svi.
Sve što je živo.
Neka traži perspektivu.

19.

Pamtiš li tri saveta, tri biskvita,
tri brata stepenika?
Ljubav odlaže vešala, kažem ti,
rešićeš zadatak, vešala su šala.
Ti si tada bila mala.
Ali si mi verovala.

20.

Grad gradila vila u oblake.
Dala im je oblik.
Ja ispunih sve što rekoh
i sada sam slobodna.
Idem bosa po srči
i ništa mi nije.